

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

5. Nuper excellentiæ &c. Ad Angliæ Regem hortatoria, ne utatur nomine,
& Titulo Regis Franciæ: anno 1340.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74452)

per eosdem Cardinales ad pacem ipsam attingi non possit, in illis partibus, Tuque, precatissime Fili, & Rex prædictus, vos ad mutuum habitantes concordiam, Deo placibilem hominibus amabilem, Christianitati utilem, ac utrique vestrum multipliciter opportunam, consentire volueritis, ut nos, ad pacem ipsam reformandam, tanquam Tractor amabilis, in persona propria intendamus, & in his aliis quibus invicem Treugis vel concessis sufferentiis ab Invasionibus & Commotionibus Bellicis, usque ad tempus opportunum, infra quos tractatus pacis inchoari continuari, & si misericordiarum Dominus dederit, ad finem possit deduci felicem & votivum, nuncios vestros mandatis suffultos idoneis ad nos propterea destinando. Nos licet arduis & importabilibus negotiis agitemur continuè supra vires paratos ob desiderium pacis prædictæ nos offerimus, aliis, quantum commodè cum honestate fieri poterit, prætermittis efficaciter super reformatione huiusmodi pro quiete, utilitate & honore utriusque partis, interponere sicut præmissimus, prout ex alto nobis ministrabitur. Soliditudo nostræ partes; super quibus, matura deliberatione prævia rescribat nobis vestra Regalis Magnificencia suæ beneplacitum voluntatis. Datum Avinion. decimo Calendas Januarii Pontificatus nostri anno quinto.

V.
Ex Archiv.
Angliæ Ri-
mer. Tom.
7. pag. 173.

Ad Angliæ Regem hortatoria, ne utatur nomine, & Titulo Regis Franciæ: anno 1340.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, carissimo in Christo filio Eduardo Regi Angliæ illustri, salutem & Apostolicam Benedictionem.

Nuper excellentiæ Regiæ literis nostro Apostolatu præsentatis, & contentis in ipsis plenius intellectis, novus in eis descriptus Titulus, & impressio sigilli Franciæ armis & Angliæ sculpti ut prima facie videbatur, stuporis & admirationis magnam nobis materiam ministravit. Nempe, Fili carissime, quantum te amplioris dilectionis prerogativa prosequimur, tanto gravius in interioribus anxiamur, dum perversis, & fraudulentis consiliis te trahi & induci percipimus ad ea, quæ non expediunt, neque decet; nec ea tacere vel dissimulare nos interea finit affectio, quo minus ea ut providere tibi super illis consuleris & salubrius valeas, ponamus ante oculos mentis tuæ. Siquidem certum & indubitatum asseritur quædam consuetudo, hæcenus inconcussè servata successione ad Regnum Franciæ, per Fæmininam lineam non admittat, tibi, qui, ut nosti, de stirpe domus Franciæ descendisti ex Fæminina linea, dicitur successio non deberi etsi etiam consuetudo non prohiberet ad coronam dicti Regni successorem ex Fæminina linea procedentem sunt profectò, claræ memoriæ, Regum Franciæ, qui gradatim, inclitæ recordationis, Philippo Regi Franciæ, avo tuo successerunt, Filiæ ac Proles earum, quæ quo ad successionem eandem proximiores, ut præfertur, existerent Regibus Patribus suis, quam existatis tu & carissima Filia nostra Isabella Regina, illustris mater tua, nata Philippi prædicti. Sed adeò, ut præmittitur, observata est præteritis temporibus, ipsa consuetudo irrefragabiliter, & etiam observatur, quod successione ad Regnum prædictum ex Fæminina linea non admittat. Cogitare autem quod per viam potentæ, Regnum posses occupare prædictum, nequaquam atten-

ta Regis & Regni Franciæ magnificencia & potentia, æstimantur ad id sufficere vires tuæ; scilicet quod, in Regno eodem nil tenens, te Regem Franciæ facias nominari, armaque illius sumpseris, ut præfertur, de malo & iniquo Consilio procul dubio creditur emanasse. Si verò qui tibi suaserunt talia nitantur asserere palliando quod in Flandria, quæ de Regis, & Regni Franciæ noscitur exiltere Feudo, dominari profecto attendendum & considerandum est, & potest discurrere Regia circumspicio diligenter, qui & quales, cujusque conditionis sunt illi qui te introduxerunt ibidem. In ipsis namque hæcenus Virtus constantia & fidelitatis, nequaquam existit commendata; naturales enim Dominos suos, quibus erant debito fidelitatis astricti, violatò Fædere Fidei pro suarum voluntatum libito, sæpe de ipsa Flandria turpiter eiecerunt. Et si hoc fecerunt de illis, quos revereri naturaliter tenebantur, quid de te, Fili, præsumendum sit, & qualis exinde possit assumi & formari titulus, tuque prudentia consideranter advertat. Attende prorsus etiam si de bono & recto Consilio processerit, quod carissimo in Christo filio nostro, Philippo Rege Franciæ illustri regnante, qui per multos annos, tanquam Rex Franciæ, Regnum pacifice tenuit & possedit, & an tu, ficut, & tali, pro terris, infra dictum Regnum ad te pertinentibus fidelitatem & homagium ligum faciendo, cum in Regem Franciæ tuumque Dominum pro terris recognovisti prædictis, te Regem Franciæ facias nominari; stupent quidem qui audiunt, id non ad discretionem, sed ad simplicitatem & vanitatem potius accipientes. Deinde perspicacius credimus attendendum, quod talis denominatio re carens & commodo, quam tibi persuasisse dicuntur qui te non diligunt, sed cum tuis iacturis lucra propria venari satagunt, ad ea se posse attingere æstimantes, cum te altioribus intricacionibus, & periculosioribus necessitatibus & negotiis, illaqueari procuraverunt & involvi. Rarè venenosa esse timeatur, germinatura verissimiliter, & nisi provideatur aliter, fructus amaritudinis & doloris. Præterea æstimamus tibi non minus diligentius advertendum, quot, quales, & quantos Reges, Principes, & magnates, qui de stirpe Domus Franciæ processerunt, aut habent affinitatem, seu confederationem cum ipsa, qui se tibi non opponebant super tuis negotiis antea ex nominatione seu intitutione huiusmodi contra te provocares, & expressius, si eidem, quod absit, insisteres, irritares; talemque ordiri nominatio ipsa posset, quod avertat Dominus materiam, per quam pacis reformatio inter te dictumque Regem Franciæ impossibilis perpetuo quantum ad humanum spectat iudicium, redderetur. Et etiam iidem Principes & alii Regnicolæ dicti Regni, qui se, ut vulgaris vox sonat, prius mortis periculis & perpetuis bonorum suorum perditionibus exponerent, quam sustinerent prædicta, promptiores, potentiores, valentiores, & animosiores adversus te, ad defensionem dictorum, Philippi Regis & Regni, per nominationem seu intitutionem efficerentur eandem. Nec est tibi amantissime Fili ut aliàs tibi scripsisse meminimus, multum confidendum de Teutonicis & Flamingis; nam eos affabiles & propitios tibi reperies, quamdiù facultates tuas poterunt exhaustire, aliàs autem de ipsorum assistentia non confidas. Et si gesta progenitorum tuorum revolveris, qualiter erga eos se olim gesserunt iidem Teutonici & Flamingi, quomodo de ipsis possis confidere, reperies manifestè. Itaque celsitudinem Regiam rogamus, & attentè in Domino hortamur quatinus præmissa, quæ de benevolentia

ANNO
1340.

Paterna, & affectione sincera scribimus, benevolo suscipias animo, eaque una cum illis, quae tibi circa haec possunt occurrere, adducens in rectae considerationis & discussionis examen, omnia intultatione praedicta, regium inclines animum ad viam pacis & concordiae per quam, quae tui juris erunt, assequi & retinere pacifice valeas, mutua inter se dictumque Regem concordia reformata; ut sicut nervis sanguinis & affinitatis jungimini, sic sitis perpetuo vinculo fœderis & amoris connexi.

Datum Avenion. tertio nonas Martii Pontificatus nostri anno Sexto.

ANNO
1342.C L E M E N S S E X T U S,
P O N T I F E X C C.

ANNO DOMINI MCCCXLII.

Clemens prius Petrus Rogerius, literatus, memoriaeque plane invictae: jubilaum ad L. annum reduxit, liberalis Indulgentiarum promus condus; sed notatum vix decem ex millenis, qui Romam conduxerant, ob ingentem pestem, rediisse. Ludovicum Bavarum persequutus est. Gallia Regibus varia indulgit privilegia, & alicuius sub utraque specie communicare permisit. Obiit Avenione an. 1352. sedis decimo. (*Magni Bullarii Romani Tom. I. hujus Edit. Luxemb. 1727. fol. 254.*)

I.
Ex spicil.
Dacherii n.
edit. Tom.
3. pag. 722.

Epistolae variae quibus quamplurima privilegia concedit Regi & Reginae Francorum, diversis annis scriptae.

C L E M E N T I S P A P A E V I.

E P I S T O L A E.

I. JOANNA Reginae Francia.

C L E M E N S E P I S C O P U S,

Servus Servorum Dei, Carissima in Christo filia JOANNA Reginae Franciae illustri, salutem & Apostolicam benedictionem.

Quia scimus te, filia carissima, de prospero statu nostro gaudere, scire benevolentiam Regiam volumus, quod licet ex incumben-
tibus variis & diversis arduis negotiis ad Apostolicam sedem incessanter confluentibus, curis continuis anxietur; assistente nobis tamen divina clementia, corporali fospitate letamur: quod de te, filia dilectissima, & carissimo in Christo filio nostro Philippo Rege Franciae Illustri viro tuo, liberisque Regiis, audire quam plurimum nos promptos, quantum cum Deo possumus, ad tua & ipsorum commoda & honores delectat. Ceterum tuam volumus celsitudinem non latere, quod venerabiles Fratres nostri Petrus Prænesti-
nus, & Anibaldus Tusculanus Episcopi, de partibus Francia ad sedem redeuntes praedictam: ac nobis, ac Fratribus nostris sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, quae gesta circa negotia, pro quibus missi fuerant, delectabiliter & plenarie in Consistorio referentes, ad laudem & commendationem praefati Regis & tuam multa ho-

norabilia, quae laetificaverunt mentem nostram non modicum, relationi hujusmodi adjecerunt. Rursus pridem relatu quorundam percepimus, quod dilecta in Christo filia nobilis mulier Maria, nata quondam Caroli Ducis Calabriae, absque amicorum consilio matrimonium cum dilecto filio nobili viro Carolo Duce Duracii per verba de praesenti contraxit: an tamen sit vera relatio hujusmodi adhuc certitudinaliter ignoramus. Datum Avinioni quinto Calendas Aprilis, Pontificatus nostri anno primo.

I I. Eidem.

CLEMENS Episcopus servus servorum Dei, Carissimae in Christo filiae JOANNAE Reginae Franciae Illustri, salutem & Apostolicam benedictionem. Serenitatis tuae, filia Carissima, literas laeta manu recepimus, inter cetera continentes qualiter his, quae dilectus filius Magister Firminus de Coquerello Decanus Ecclesiae Parisiensis, Carissimus in Christo filii nostri Philippi Regis Francia Illustris ac tuus Consiliarius, super illis novitatibus adversus Deum & libertatem Ecclesiasticam per literas dicti Regis, nescimus quorum minus providis consiliis, his diebus praeteritis attentatis, tuae Regiae magnificentiae pro parte nostra exposuit, intellectis: Tu filia benedictionis & gratiae, apud Regem eundem super revocatione hujusmodi attentatorum, eodem praesente Decano, precibus opportunis insistens, tandem Rex ipse praemissa quoad beneficia venerabilium Fratrum nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium, ac nostrorum & suorum obsequentium & familiarium duxerat, inclinatus precibus hujusmodi, revocanda; quodque pro divina reverentia, honore Ecclesiae, ac nostri consideratione, super plenae & integre revocatione apud Regem ipsum insistere intendeas. Nos igitur benignitatem tuam Regiam, quam erga Deum sincera devotione fulgentem, & ad Ecclesiam sanctam suam esse propitiam, dum status nos haberet inferior, certa probavimus experientia, & postquam ad summi Apostolatus apicem divina miseratio nos provexit, evidentibus sensimus indicis & sentimus, cum gratiarum actionibus multipliciter in Domino super his commendamus. Sanè, filia dilectissima, quia novitates praedictae alias inaudita, si de illis scintilla remaneret aliqua, sponsum ejusdem Ecclesiae Dominum nostrum JESUM CHRISTUM graviter offenderent, & iram ipsius merito provocarent, salutem animae dicti Regis ac celebrati sui nominis & honoris, domusque inclitae Regiae Francia obvia existerent, & aliis perniciose ministrarent exempla: Sublimitatem tuam rogamus, & in Domino attentius exhortamur, quatenus illius summi, & aeterni Regis, qui opus perfectum diligit, & imperfectionem abhorret, te in hac parte filiam constituens specialem, quod expediendum restat super revocatione attentatorum hujusmodi, ut ad Dei & ejusdem Ecclesiae sanctae suae honorem, Regis praedicti salutem, & dilationem famae suae, plenum opus perfecisse lateris, apud Regem ipsum procures, sicut ex tua oblatione benigna spem nobis dedisti, favorabiliter expediri. In te quidem, praecarissima filia, illa Regina Ester, quae iniquum consilium quod ad perdendum populum Dei Israel Rex Assuerus habuerat, imitari suis precibus promeruit in salutem, praefigurata in hoc casu, non absque magnae laudis praconiis & meritum cumulis poterit denotari. Nos autem venerabilibus Fratribus nostris Pastori Archiepiscopo Ebredunensi, & Guillelmo Episcopo Carnotensi Apostolicae sedis Nuntiis, quos propterea destinandos ad praefatam Regis viri tui & tuam praesentiam providimus, expressè duximus injungendum, ut ad te recurrant principaliter, & juxta tui directionem con-

ANNO
1342.

Anno
MCCCXLII.
Gratias agit
Reginae,
quod ipsa ef-
fecerit, ut
sententiam,
in Cardina-
les, ac eo-
rum & Papa
familiares,
qui beneficiis
potiebantur,
latam Rex
abrogaret.
Deinde agit
de lite in Re-
gem Angliae
mota.

Gratulabun-
dus scribit
Reginae.